

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.723 van 6 februari 2012
in de zaak A. 202.053/IX-7432**

In zake : Hilde ULRICHTS
 wonend te 2018 Antwerpen
 Markgravelei 17
 alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID (SELOR)
2. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring van:

1. de beslissing van Selor, haar meegedeeld bij brief van 19 september 2011, waarbij Hilde Ulrichts op basis van het door haar op de voorselectie behaalde resultaat niet toegelaten wordt tot het vervolg van de selectie voor de aanwerving van referendarissen;
2. het antwoord van Selor, haar meegedeeld bij e-mail van 26 september 2011, waarin wordt aangegeven waarom zij niet toegelaten wordt tot de verdere selectie.

De verzoekster vordert ook dat de Raad van State aan de verwerende partij het bevel zou geven een nieuwe beslissing te nemen waarbij zij

tot de verdere selectie wordt toegelaten en dat aan de verwerende partij een dwangsom zou worden opgelegd van 500 euro per dag.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 215.932 van 20 oktober 2011 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden handeling en tot het opleggen van een dwangsom verworpen.

Het genoemde arrest is op 24 oktober 2011 aan de verzoekster ter kennis gebracht.

Op 27 december 2011 heeft de hoofdgriffier aan de verzoekster de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

De verzoekster heeft te dezen geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

In de kennisgeving aan de verzoekster, op grond van artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, is meegedeeld dat de kamer de afstand van het geding zou uitspreken, tenzij de verzoekster binnen een termijn van vijftien dagen zou vragen om te worden gehoord. De verzoekster heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Het vermoeden van afstand van het geding is te dezen van toepassing.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 februari 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,
bijgestaan door

Vera Wauters,

kamervoorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche